

Tanrı Fikri 6

– birisi-hickimse · 02 Mart 2026

El neye karşı ve nerede mülk sahibiydi? El kolektif alanın paydaşlığına karşıydı. Mülk ortaklığına karşıydı. Üreten ilişki ortaklığına karşıydı. Kolektif paydaşlığa karşıydı. Oysa günümüz kapitalisti ve liberalleri şirket adı altında hala ortaklıkla var oluyordular. Ama bu sömüren kişiler ortaklığıydı.

El Kolektif alan içinde kolektif bağın çözülmesinden doğan boşlukta mülk sahibiydi El algısı içinde kolektif haklara yabancılaşan insanları El ahit inancı ile anonim sahipliğe karşı “ben de mülk sahibi olurum” demenin mülk sahipliği idi. El “kolektif hakların devri ile mülk sahibiydi”.

El kolektif olanaklı kuvveden, maskeli bir inanç, maskeli bir kafa putu olarak doğmuştu. El, tufan denen toplumsal travma sonrasında, Sümer yerleşkesi ile fiiliyata geçmiş gibi görünüyordu.

El ‘in mülk sahipliği inanması kolektif oluşa karşı tuzaktı. Yani El, biz varsak ben varım demekle kolektif paydaşlarıyla üreten, kolektif paydaşlarıyla tüketen karşılıklı emekler ortaklığına karşı El de; siz benim sayemde varsınız diyordu. El kendine “ortaklar tanımayan tekil mülk sahibiydi”.

Tahmini MÖ.3700’ler monoteist bir tek tanrı anlayışının olmadığı dönemlerdi. Bu nedenle Zisudra anlatımı tekil mülk sahibi oluş miladını anlatan gelişmelerin maruz kaldığı duruma örnek olarak “El inancılı ortak aklın” geçmişle şimdiki birleştiren muğlak anlatımları olmalıydı.

Köleci hikâyeye, geçmiş ile şimdiki birleştiren anlatımı kendine göre hikâyeye anlatımına çevirdi. Kolektif alanda göç vermeyi veya kolektif alanda sürgün yemeyi göze alış simgeleyen Nuh El tufan inancı olan sembolizm hikâyesini de bu arada hatırlayın.

Musa’nın El ilahı: On Emirinde ne diyordu? “Başka el ilahlara tapmayacaksınız”. Yani başka birçok El ilah vardı. Yehova henüz onlara karşı sadece kendinin tek El ilah olduğunu henüz söylemiyordu. Yehova sadece Yehuda sıbtına El ilah olup, Yehuda kabilesi tarafından tanınıp bilinmek istiyordu.

Zisudra anlatısının etki sel varyant anlatımları hala sürdüğüne göre, Zisudra-Nuh tufanı çok büyük bir tarihi kırılma miladının, travması olmalıdır. Nuh tufanı söylencesi El inanç anlayışı üzerinde ve El inancılı gözünün anlatımlarıyla kendi doğrultusunda ders verici hikâyeye dönüşmüştü.

Kolektif alanın gözü ile anlatılan bir Zisudra, Bir Ut-Napiştım, bir Nuh hikâyesi henüz elimizde yoktur. Ama bu hikâyelerin tersine izi üzerinde geriye gitmekle elimizde bulunmayan hikâyeleri olabildiğince aslına yakın olarak kurgulayabiliriz.

Aslında kolektif alanın enfekte edilmiş hikâyesi zıtların varlığı ve birliği yasa gereği mülk sahibi Zisudra ve Mülk sahibi Ut-Napiştım ile mülk sahibi Nuh ‘un hikâyesi içinde geçmişin izleri, gizli öznel düşünce olarak mutlaka vardı.

Örneğin; Nuh ve Nuh’un tufanda kurtulan inanır çevresi, tufandan sonra hemen bağ dikip; şarap yapıyorlar. Sarhoş olacak kadar sıradan durum içinde olduklarına göre anlatılanlar gibi bir su baskını travması yaşamadıkları belli.

İstediklerini yapış olmanın rehaveti içindeler gibi. Dahası bağ oluşturma becerili bu bilinçle ittifakın kolektif uygarlık bilincini ve ittifakın kültürel zekâsını taşıdıkları anlaşılmaktadır.

El, özel mülkçü bir izan olmakla, o kolektif ortamın ayrılıkçısı olan birkaç tekillik ti anlayışın ifadesiydi. El

kendi İnanırlarıyla oluşturduğu düzenin izole yapısı içinde tekil anlayışlı mutlakiyetti.

Bu mutlakı yapının henüz dini izanı olmamakla mutlak monarşiydi (monoteistti). Yani El, mülk sahibi bir ensi egemenliğiydi. İlk defa mülk sahibi olan egemenlik alanı içinde (hâkimiyeti içinde) El izolasyonu mülk veya devlet yönetimi dediğimiz primitif bir köleci yapıyı ortaya çıkarıyordu.

İlk kez Mezopotamya'ya gelen Sümer toplumuna baktığımızda köleci yapı tarzı sanki DNA'larına işlenmişti. DNA'ların da köleci üretim ilişkisi varmış gibi bu göçerler hiçbir zorluk yaşamadan köleci uygarlık mahareti içinde devasa yapılaşmaya koyuluyorlar. Göç sonrası Nuh'un bağ dikmesi gibi. Kolektif yapılar karşılıklı kolektif emekler üzerinde bağlanıştı. İlk defa köleci yapı içi düzenlenişte kolektif bağlanış yerine, kolektif emekle hazır edilmiş mülk üzerine çökmüş bir anlayışla "mülk yönetir eş deyişle devlet yönetir" deniyordu. Yani mülkün sahibi yönetir anlayışı ortaya konuyordu.

El inancı meşruiyetle mülkün sahibi kişi olmakla devletlûydu. Kişinin devletli olması da o kişinin yöneticiliğiydi. Mülk sahibi oluş; "kişisi yönetim olarak" ortaya çıkıyordu. Hem de mülk sahibi tek kişi olarak vardı.

O tek kişi yörenin kendi inanç çevresi içinde kendisine ortak tanımazdı. Tekil monark kişi kendisine mülki ortak ve yönetici ortak tanımazdı. Monarklar, monarşin bir El olaraktan birbirinin çevresinde birçok olarak vardılar (politeist tiler)

Patesiler veya ensiler gibi. "Ensi, patesi gibi mülkü olanlar El adamıydılar". Patesiler, mülk sahibi El adına; baş yargıç, başkomutan, karar sahibi baş yönetici rahip krallardı.

Ancak hiçbir şey şişede durduğu gibi durucu değildi. Olgu ve oluşların dışında doğada, toplumda ve bilinç içinde işleyen ve süreci akışlı kılan doğal bir "eytişim sel ya da diyalektikti" yasa vardı.

Bu diyalektik yasaya göre mülkiyetçi, monoteist mutlak monarşiler birleşecekti. Bileşimin yeni bağ enerjisi bileşimi yeni bir gelişme üzerinde ayrıştırarak büyütme eğilimindeydi. Büyüyen yapının gelişen yönetim şeklinin mülk sel iştahı da büyüyordu. Büyüyen yapı ile Patesiler Şimdi Lu Gal 'di. El Lu-Gal 'diler (cihangir diler).

Büyüme fazladan enerji sağlanması demekti. Büyüme bir önceki gelişmeye göre zaman zemin inşasıdır. Bir önceki zemin inşası yeni gelişmeyi taşıyamamak demekti. Yani yeni bir büyüme yeni bir gelişme tarzı iken; aynı anda da giderek hantallaşma demekti.

Büyümenin enerji sağlama dinamikleri çevredeki başka El topraklarının enerji kaynaklarıydı. El adına her yeri, "El mülkü" yapacak talanda bulunmaktı. El de bu talan edilen ganimet meşru eden inanç olan bir araçtı.

İlk başlarda El mülkünü dağıtan mülk sahibi bir El iken; şimdi de El talan edilen bu mülkü meşru eden soyut bir anlayıştı. Böylece ganimet toprakları edinildikçe El bölgesel sahiplik olmaktan çıkıp yeryüzünün El 'i oluyordu.

Yeryüzünün El 'i demek tekil (monoteist) bir görünüş ve anlama bürünmekti. El yeryüzü mülkünü de El 'in yeryüzündeki temsilcisi ve El 'in yeryüzündeki kendi zıllullahı (gölgesi) olan Osmanlı Sultanına veya Lugale verecekti.

Çapul mülkü El tarafından meşru ediliyordu. Artık El doğrudan mülk vermiyordu. Çapul yoluyla meşru edilen yeni El mülkü içindeki El; diğer El mana inançlarına karşı "kendi El mana inancını tek doğru yol denenen-sıratı müstakimdi."

Böylece yeryüzünün El 'i (Âlemlerin El'i) yeryüzü El 'i olma iddiasıyla kendi hırsını yeryüzüne yayacaktı. Yeryüzü Eli diğer El ' ve diğer El mülklerini fitne olarak görüyordu. Çünkü yeni duruma göre tarihi görevini yapmış eski Eller yeni El karşısında engel durum olmakla, fitne yansyordu.